

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 204 ◆ Субота, 19 жовтня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ЧЕРЕЗ ТЕРНИ І ЛАБІРИНТИ

Круглий стіл

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ДІЯЛЬНОСТІ ОРЕНДАРІВ ТА ПІДПРИЄМЦІВ

У РАДОВУ делегацію України на чолі з Прем'єр-міністром Республіки Вітольдом Фоміном, два парабуси в Бразилії з офіційним візтом, у четвер прийняв Президент країни Фернандо Коллор де Мелло. Того ж дня члени української делегації зустрілися з міністром закордонних справ Бразилії Франсиску Резеком і провели прес-конференцію.

6

7

С БОГОДНІ в приміщенні обласного музично-драматичного театру імені Артана у Довишчю має відбутися установа конференція Демократичної партії комуністів України — оголошення про подію розпался заздалегідь по місту. Колежний театру одразу виступив із заявою, а лийн каторгично проти проведення на артистичних підстанках «операції по реабілітації нерухокої і неправдилової».

К

ЕЛІРНИЙ розподіл майже КТУ. Топічний районський районом пішлися в адміністративних рунях (мислячи, соціалізу, ради авторів, району комсомолу). Працівники музичної школи та інших закладів інституту пінатують районом, вимагаючи віддати районом під шопу мистецтва 20 років тому тут був дискус — чому його не повернути назад? На жаль, сесія районом не поступилася.

П

ЕЛІШІ автомобілі 343-1102 «Таврік» а ратуном монранту на тислу машини вправдані з автомобільного заводу «Комунар» для фірми «Фрида» Сопр Аго у Швейцарію. Тут, за мордором, на його основі виготовляються електромобілі.

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ТУРБОТИ

Відразу після народили на виборів перший президент Вір-манні Тар-Патроси відлітає до Москви. Мета його поїздки — обговорити з Горбачовим шикни розв'язав атінного конфлікту а Нагірному Карабасі. На жаль, азербайджанський президент Муталібов, який також був запрошений, не прийїхав на цю зустріч.

З'їзд радянських німців

Відомимі автономної республіки а Повоані обговорюються з З'їзді німців, який відігрався вчора у Москві. Напередодні, під час переговорів між представниками німецької громади та російського керівництва, досягнуто домовленості, що єдинична рішення з цього питання буде прийнято до кінця року. Тим часом законодавці ФРН повідомляють: а разі відокремленні автономної республіки радянські німці отримають допомогу а 100 мільйонів марок.

ТРЕТІЙ КАНДИДАТ ПАРТІЙНИЙ

Позавчора було урочисто вручено кандидатства послід-челки голові УРП Лавоні Лу-к'януку. Він став третім кандидатом у президенти України. Парші двоє — Леонід Кравчук і Вілчестав Черноміл — базларітні. Головні пункти програм кандидатів — зміцнення української державності, економічні реформи, розвиток духовності українського народу. Після вручення послід-челки Лавоні Лу-к'януку відпо-на на запитання журналістів.

— Ви збираєтесь до Криму. Що ви називаєте виборцями?

— Та, що я некую в інших місцях. Я знаю людей у Криму і вірю, що мої ідеї там зрозуміють. І росіни, і українці, і татари, і інші національні групи знайдуть у них для себе перспективу поліпшення життя, оскільки пілія УРП, отже, і мої ліній, — послідовна демократизація суспільного життя. А кримська партія, яка зберегла а Криму владу, цього на хоча.

— Довга «дерної зброї» на Україні?

— Ми прагнимо мати її знищенню згідно з Данлерцією. Але українська дипломатія повинна вести переговори про паралельне лдерне роззброєння і Росії, і інших «дерних» держав.

— Тобто, мати зброю лише від того, щоб стати активним учасником її знищення?

— Так.

В АФГАНІСТАН, ШУКАТИ СВОЇХ...

Сімдесяти військовиків астанова, що 18 українських хлопців утримують моджахедами, а 57 — мрощин базисні.

Як повідомля заступник голови Сімліки Михайло Гречин, до Москви на переговори з представниками афганської опозиції ахіла група військовиків-інтернаціоналістів, щоб зупинити і знову асти переговори про зайняття з воною і своїх земляків. Крім того, плавають там лідери і до Афганістану. Поїдуть «обратньо» шукати своїх...

ФОНД НА ВИПАДОК БУНТІВ

Підписав договір про анонімний співробітництво, аван мразидент Росії, крикорить надати допомоги з бою Заходу. Без цієї допомоги, заявив Ельцин, буде важко щось зробити. Він також наголосив, що на випадок «голодного бунту» цієї змне треба створити спеціальний президентський фонд еродовольства.

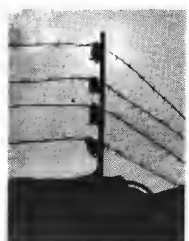
ОСТАННЯ ІЗ СКОРОПАДСЬКИХ

12 В наші офіційні псевдоніми гетьмана Скоропадського назвали «зрадником українського народу». Але в реальному житті не буває тільки чорних або лише білих фарб. Все набагато складніше.

13 ВІД СУМИ І ВІД ТЮРМИ...

не зарінайся, кажуть у народі... Тим паче від наших, доценту переповнених

Г.-Д. ГЕНШЕР: «Я РАДІЙ ВІЗИТОМ НА УКРАЇНУ»

ГОЛОС України

Засновник —
Бориса Рада
України

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

757017

Київ, вул. Метерсера, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИПриміщення —
116-92-11Відповідальний
секретар —
446-71-63Завідуючий курсів —
441-84-42, 224-72-54
(телефакс)

ВІДПІЛИ:

парламент —
441-64-52,
441-81-64,підприємств —
441-82-03,

441-29-61,

економіки —
441-83-07,

441-60-18

міжнародних —
441-71-23,озорних справ —
441-88-05,соціальних питань —
441-88-05,екології —
441-88-59,культури —
441-54-08,спорт —
441-54-08,інформаційних —
446-61-13,
441-86-70,Історія України —
441-88-82,вісник —
441-58-52,
реклама —
441-89-14,бухгалтерія —
441-84-00,

441-84-00.

Реклама
не розміщується
і не повертається.

Індекс 60955

Тираж 157,100

Передплата ціна не рп
19 р.б. 80 коп.Газета виходить
3 рази на тиждень.
Сьогодні на 16 сторінках.

Київ відвідав заступник федерального канцлера, міністр закордонних справ Федеративної Республіки Німеччини Г.-Д. Геншер. Мета його офіційного візиту: участь у відкритті Дня культури Німеччини на Україні, а також — переговори з керівниками республіки з метою розв'язання питань міжнародних відносин і двосторонніх відносин між нашими країнами.

— Ми надіємося цьому візиту великого значення, — підкреслює Г.-Д. Геншер на початку бесіди з Головою Верховної Ради Л. Кравчуком. — Сорола перекликає нас великих змін. І ми раді, що маємо можливість обговорити їх у столиці України. Об'єднання Бонна, промисловість ФРН надзвичайно задоволені таким розвитком, який є для культури, оскільки культура — це душа народу, і німіці відкривають і українським друзям. Не менш важливим сферою співробітництва є економіка.

Зі свого боку Л. Кравчук подякував високому гостю за візит, висловив бажання глибокого задоволення фактом проведення Дня культури — відображення загальної праці, відродження українського процесу розвитку українсько-німецьких відносин. Торкаючись інших питань, Голова Верховної Ради України підкреслює:

— Центральні проблеми України — це питання економічного характеру, боротьба за справжній суверенітет, пошукова міжнародних відносин на офіційному рівні, відродження національної культури.

Роз'яснюючи, на прохання високого гостя, ситуацію, яка склалася у газеті «Україна» з приводу відносин радянських республік, Л. Кравчук підкреслює, що обумовлює їх у «співісходженні», які покликані з'ясувати на адресу ушої республіки, абсолютно безпастатні. Адже мінка країна є такою, як і нормальна держава, абстрагуючись від інтеграційних процесів. Але якщо інтеграційні процеси відбуваються у такій спосіб, що поважають народ його державності, вони цим народом не можуть бути підтримані.

— На Україні, — зазначає Л. Кравчук, — розгортається справжній національно-визвольний рух, вилучило усвідомлення того, що суверенітет держави обов'язково виступає у рівноправній зв'язку з іншими республіками. Але, повторюючи, саме у рівноправній спосіб, ми закликаємо, що ми, мовляв, проти єдиного економічного простору на терені колишнього СРСР, вимагають негайно підписати відповідну угоду. Проте, висловлюючи обурення, ми тієї жгоди і в нім не бачимо, адже не тільки не опрацьовані, а в взагалі не вироблені її наріжні економічні концепції. Підписувати подібну угоду нас не уповно-

важуєвали ані народ, ані інститут його обрання — Верховна Рада республіки. В Європі, продовжував Л. Кравчук, жодна держава не приймає ніякого документа, який він не буде обговорений у парламенті, громадськості, України за величчю — одна з найбільших країн, де вона непереможно тися, ані вона поступалася своїм суверенітетом у чужих інтересах. Подолати відверто провину засобів масової інформації, необачні виступи деяких керівників Росії з вимогою «переплутати народина», викликають у народ України негативну реакцію. Тим, республіка колишнього Союзу — без поділу на «старих» і «молодших».

Що має зустріч у Верховній Раді Г.-Д. Геншер цікавився позицією України щодо проблеми ядерної зброї.

Роз'яснюючи цю позицію, Л. Кравчук підкреслює, що, на нашу думку, ядерна зброя, яка нині розміщена на території чотирьох республік, має керуватися об'єднаними командами. У нас, зауважив Голова Верховної Ради, немає ніякого бажання тягнутися до ядерної зброї. Але Україна, яка прагне стати без'ядерною державою, хоче брати участь в усіх вироблених переговорах і міжнародних відповідних угод щодо скорочення арсеналу, ядерної зброї, а в нійчасу у разі поновлення її запису. Згідно з останньою радянсько-американською угодою, на території України зникають стратегічне ядерно зброю, і ми будемо виступати за заборону ядерної зброї тактичного призначення.

Високий гість з ФРН подякував Л. Кравчуку за детальний виклад позиції України, наголосивши на спільності інтересів наших країн щодо утворення якогось ширшого без'ядерного зони.

Далі Г.-Д. Геншер виклав точку зору уряду ФРН щодо деяких проблем, зокрема тих, які стосуються колишнього радянського Союзу. На думку офіційного Бонна, конкретна розмова щодо кредитів, величчю, швидкості економічних процесів та ін. може йти після того, як республіки вирішать свої проблеми і розбудують систему конструктивної взаємодію. Що ж до України, то у спосіб наших країн, ми не маємо наміру в періоді, який встановляється атмосфера взаємодії і співробітництва.

Значне місце у переговорах міжнародних справ ФРН з Головою Верховної Ради України Л. Кравчуком, першим заступником уряду К. Масіном, на зустріч з членами Президії Верховної Ради України, Головою Комісії та Лідером республіки в Україні та парламентах, подала тема Чорнобиль. Високий гість з інтересом поставив до порядку денного питання щодо створення міжкранського комітету по допомозі у реконструкції ядерних енергостанцій в Україні та прохання К. Масіна до ФРН виступити з підтримкою ідеї загальноєвропейського проекту ефективного поховання четвертого блоку Чорнобильської АЕС. Верховня Рада і уряд України в особі своїх керівників цілком згодні з ідеєю і урядом ФРН за ефективну підтримку нашої нашої співвітчизників у зв'язку з катастрофою на ЧАЕС та її наслідками.

Обговорювалися і були позитивно вирішені питання співробітництва в сфері німецько-українських кон-

сульських відносин, візиту українських дипломатів до ФРН.

У другій половині дня відбулася прес-конференція Г.-Д. Геншера для українських та зарубіжних журналістів. Розповідаючи про свої враження від переговорів з керівниками республіки, міністр закордонних справ ФРН наголосив, що його візит з огляду на ситуацію в Україні має особливе значення. Він висловив сподівання, що СРСР і республіки визнають свої бізнесові зобов'язання перед світом. На думку високого гостя, особливу увагу треба приділяти питанням нерозривності ядерної зброї та безпеки атомних електростанцій. Г.-Д. Геншер підкреслює, що основний фактор об'єктивної миру — це неупорядкованість кордонів.

Високий гість повідомив про запрошення німецького сторони міністра закордонних справ України А. Зленка прибути з офіційним візитом до ФРН, про майбутнє відкриття Генерального консуляту України в Федеративній Республіці Німеччини та згадує діяльність інституту Імелі Рете у Києві.

Того ж дня Г.-Д. Геншеру, вручено лист Імелі Г. Скопорова, як кранського політика уряду, виступаючи в словесно, лауреат сказав, що в минулі часи Скопорова, маючись про Німеччину, був своєрідним містком між нашими країнами, і тому гуманістичне майбутнє Європи, з огляду на історію, залежить від спільних зусиль.

Г.-Д. Геншер поклав візит до можливого Німеччини солідно у руху Євросоюзу, на чому жертову фанатичного терору у Воєнному Уряді, пахатина Т. Шевченку. Високий гість дав участь у відкритті Тисячолітньої культури в Україні.

Володимир САВЦОВ,
Тарас ПЕТРІВ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Багатство держави — в її розмаїтті»

Нещодавно народний депутат України, член Президії Верховної Ради, академік АН України І. Юхновський мав зустріч з жителями Донбасу шахтарями, студентами і викладачами університету, депутатами міськради, виступив на сесії обласної Ради. Претендент на посаду президента висловив основні тези своєї програми: цілковита свобода в національній і релігійному питаннях, виключно природний, ненасильницький характер відродження української культури, утвердження ринкової економіки, підтримка

соціальних гарантій на селі.

І. Юхновський відповів на численні запитання депутатів, виборців, журналістів. Зокрема, присутні цікавилися тим, якими предметами бачить взаємодію України з іншими слов'янськими державами — Росією та Білорусією.

Повіслюючи, що ми зброю стосуємо, — цілковитий абсурд. Зв'язки ці неможливо сильні. Але чим менше систем, тим краще в цій можна навести внутрішній порядок, захистити ринок. Однак наша дер-

жава має розвиватися у контексті з сусідами.

Було запитання й про відтворення Донеччини-Кіровоградської республіки. Щодо цього І. Юхновський сказав так:

Україна надовго велика держава, щоб не керувати з Києва, як раніше з центру. Україна має бути децентралізованою, як у економічному, так і в культурному відношенні. Немає сенсу монетарний центр переносити у Київ, а буди стіни за децентралізованою державою з точки зору економіки, тобто за те, щоб створювалися відповідні територіальні вир-

нічі об'єднання, які будуть самостійно розпоряджатися своєю продукцією і забезпечувати свої потреби. Вони повинні бути об'єктами переговорів з аналогічними підприємствами інших країн. Україна повинна складатися не з 25 областей, як зараз, а з відповідного числа земель — скажімо, 12. Ці землі мають бути самостійні настільки, щоб забезпечити оптимізацію їх системи.

Центр у складі передає тільки частину функцій. Так можна побудувати демократичну державу. Багатство — в її розмаїтті.

Юрій ДОДЕНКО,
заступник голови спондент
Голову України,
Донецьк.

1997

Пригода

Вернісаж

[illegible]

У селі Долішній Ша-
піт Вижницького району
серед білого дня вочви-
ця накинута на уче-
ницю місцевої школи
Наталку Зеленюк і по-
чала тягнути її в смере-
кову тягучину. На кри-
дівнички вбігли люди:
хат, одбили жертву
вовчиці.

Потім тварина з'явля-
лася ще кілька разів у
різних місцях села. Еге-
рі місцевого лісгоспу
висловлюють припущен-
ня, що у вовчиці хтось
викрав з лігва малят.
тепер вона хоче помсти-
тися людям.

Весіль БАБУХ,
власний кореспон-
дент «Голосу Ук-
раїни».
Чернівеська область.

Не фото — експонат з
истовки.

Юліана ШЕВЧУК

Навколомистецькі новини

РОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ «РЕДМЕТ»

іпровський гірничо-металургійний ком-
п'ютер набір робітників на розкритті
рудника, автомобілі «БелАЗ», металур-
гічного підприємства, фірму «Цирконбуд». За-
ра за серпень ц. р. за оковними про-
водять.

IBA «Схід».

«ТРЕТЬЯКОВКА» ИСТАВИЛА УКРАЇНУ

роме, додатково в кіпштуру при-
стали 8 років, одержують гро-
шову винагороду за службу
роіне до 600 нрб., співачку-
вання, спешіально, грошову
одноразову допомогу і домо-
могу до кіпштуру до 600 нрб.,
бесплатнощину пошину не бу-
дівництво до 10000 нрб., відді-
люється ділкіни дак індівіду-
ального будівництва житла за
домовітності.

[illegible]

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Знак бідн-

ВУЗЬКІ МОСТИ

Чомусь останнім часом популяризує мистецтво плавальний буг у Вілкінзі. Як правило, це стоєсться водії тролейбусів. Як ніби аццхуєтх, влізати про аццхуєтх на мосту по центральній артерії міста, як принесе людські жертви, як не інакш, по вулиці Чехівців, знову трапилася надзвичайна подія. Водії тролейбуса № 202 Ю. Подкуноу не витримає бокового інтервалу і наїхав на металевий турнікет. Вислідом аццхуєтх, водії тролейбуса аццхуєтх відірвано задню частину салону і троєх пасажирів з важкими травмами доставлено до лікарні.

Володимир
БРЕДУН,
журналіст.

Вінкня

**ДО УВАГИ
ДІЛОВИХ
ЛЮДЕЙ!**

- поліграфічне та папстасоєа продукція;
- продуктів харчування, побутові вироби, косметикє;
- меблі для офісів;
- товари для ремієл.

Офіційне відкриття та прес-конференція відбудуться 22 жовтня об 11 годині у конференц-залі Будівлі торгівлі (Львівське площі, 8).

Телефони: 212-59-73;
212-03-72;
212-48-66

Факс: 212-29-97.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Український народний парний танець. 2. Мінерал гідротермального походження. 6. Віяло. 8. Київський удільний князь. 9. Французький поет, давіч ув'язнений за антирелігійні пісні. 12. Рачина від угледі назви устатюван, кингги, артинни тощо. 13. Живі захисники рослин від шкідників. 14. Ілка в Північній Америці.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Частина муніципії володолаза. 2. Європейська держава. 3. Персонаж казки О. Пушкіна. 4. Наука, яка вивчає спадковість ознак людей. 5. Історична назва Північної Монголії. 6. Діалог. 7. Незазучий, невмілий чоловік.

Відповіді на кросворд
«ЗАГАДКИ».
кадруваний і жовтий.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Наштан. 10. Мороз. 11. Носар. 12. Васелка. 15. Стівон. 16. Горин. 18. Влоха. 19. Осінь. 23. Подій. 25. Принус. 29. Маногін. 31. Окріп. 32. Ђосна. 33. Плат. 34. Мисини.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Завод, 2. Башкет, 3. Дялва, 4. Вихор, 7. Опата, 8. Двері, 9. Часинк, 13. Додогін, 14. Повітря, 20. Алин, 22. Бузина, 24. Гроші, 25.

ПО КОЛУ: 17. Дорога. 21. Чап-

ПОГОДА

19 та 20 жовтня у південно-східних областях та в Криму без опадів. Уночі та в першу половину дня місцями туман. На рахті території часом дощі. 20 жовтня в Карпатах з морим снігом. Вітер південний та південно-західний, 5—12, місцями поріан 15—20, у Карпатах до 24 метрів за секунду. Температуре сьогодні врань в західній частині республіки 13—18, у східній — 19—24 градуси.

По Княву та області сьогодні вдень часом невеликий дощ. Вітер південний, 5—10 метрів за секунду, місцями пориви 15—20 метрів за секунду. Температура 13—18 градусів.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Чергова по вилусну новин Катерини ВОРОНЕНКО.
Тел. 441-88-26.

19 жовтня 1991 року. № 204

Круглий стіл

СЕРПЕНТ

НЕПРОСТО сьогодні пробавити і ставити на ноги вкрай новому, прогресивному. Особливо стосується це кардинальні зміни у економіці. Було б легше, аби дієли відповідні знання, експертні правовий захист новаций у економічному житті. На жаль, цього немає. Тому саме правовий захист діяльності орендарів та підприємців і став темою розмови учасників круглого столу в редакції газети «Голос України».

У розмові взяли участь народні депутати України О. БАРАБАШ, Б. МАРКОВ, Л. БІЛИЙ, перший віце-президент, генеральний директор Спілки орендарів та підприємців України В. ХМІЛЬОВСЬКИЙ, директор орендного підприємства «Херсонпостачзбут» Ю. РАБІНЕН, директор херсонської юридичної фірми «Іденті» В. АБЕРНОВА, начальник відділу адміністративного господарського законодавства Вищого арбітражного суду України В. ДІДУХ, начальник управління по нагляду за економікою запозичує соціально-економічній сфері Прокуратури України В. КОЛЯДА, заступник голови Держкомітету України по справам малолітнім підприємствам і підприємцям В. МАЛІННИК, начальник відділу трудового потенціалу і соціальної захищеності населення Мінекономіки України О. ВРЕМЕНКО, старші наукові співробітники Інституту держави і права, кандидати юридичних наук М. УСЕНКО, П. КУЛІННИК, доктор юридичних наук С. БИЧ-КОВА.

На засіданні круглого столу народний депутат, головний редактор газети «Голос України» С. ПРАВДЕНКО.

Володимир КОЛЯДА: «Оренда — це своєрідний мій мій двома формами власності, можливістю зрівняти».

Олександр БАРАБАШ: Закон просто для закону нам не потрібний.

Марія УСЕНКО: При оренді є два види власності, але вони між ними не змішані.

Юрій РАБІНЕН: Ми завоювали область торговельно-промислову».

Борис МАРКОВ: Що мене хвилює? Різкий крон уряд у вчорашнє вчорашнє, що було зроблено в справі роздержавлення».

...А міністерство робить свою справу

Головний перше слово надає представником Вищого арбітражного суду України, щоб висвітлити його роль у процесі саме від рішення арбітражним багато що залежить.

В. Дідух: Після проголошення Акта про незалежність в Україні склалася нова політична ситуація. І появився воєна з тим, що чинили на території України є тільки її законодавство. Але не секрет, що українським законодавством сьогодні регулюється дуже обмежене коло економічних відносин. Тому арбітражний суд змушений був звернутися до Верховної Ради з проханням дати роз'яснення щодо можливості застосування законів колишнього СРСР на той період, поки ще не прийняте відповідне українське законодавство, звісно, якщо їх положення не суперечать Акту про незалежність та закону про економічну самостійність нашої республіки.

Верховна Рада відповідала на це досить оперативно, і вже 12 вересня з'явився її постанову про те, що на території України застосовуються законодавчі акти колишнього Союзу в тих межах, коли відсутнє українське законодавство, яке б регулювало відносини в галузі економіки.

Але ж це тільки навіпазх, тому ми, маю на увазі правові органи та арбітражний суд, чекаємо українських законів, серед них і закону про оренду. Бо на це припадає чи не найбільше конфлікти.

С. Правденко: Дякує депутати у Комісії з питань економічної реформи та управління народним господарством вважати, що з цим законом можна ще або почекати, або записати три-чотири пункти про оренду в закон про роздержавлення та приватизацію. Що ви на це скажете?

В. Дідух: То спрощення підхід. Адже, коли враховуєш всі соціальні, політичні та економічні аспекти, то побачимо, що для переважної частини території України не реїд на оренду з наступним виконань є чи не єдиною можливістю приватизації. Тому такий закон просто необхідний. Але разом з тим важливо мати процесуально-арбітражний кодекс. Бо в зв'язку з тим змінювали, як ставилися в політичному житті, правила розгляду господарських суперечок державні арбітражні суди можуть застосовувати вже з дуже я дуже великою натяжкою.

В. Хмільовський: І все ж таки хвилює, б почув: захищає арбітражний суд оренду чи ні? Не взагалі ставлення арбітражного суду до оренди?

В. Дідух: Намагаємося створити максимальний простір для розвитку оренди, але всі наші дії повинні ґрунтуватися на законі і в рамках закону. В даному випадку вони базуються на союзних основах законодавства про оренду. І оскільки українського закону немає, то виникає безліч проблем. Наприклад, якщо на оренду хоче перейти

окреме самостійне підприємство, то проблем практично ніколи не виникає, але, якщо це хоче зробити колективна структурно-господарська, то тільки за згодою підприємства. Ми захищали, щоб в українському законі було обумовлено можливість переходу на оренду і колективних структурних підприємств.

Почало здаватися, що дискусія входить у більш-менш спокійне русло, але там задалася до того моменту, коли директор «Херсонпостачзбуту» Ю. РАБІНЕН сказав, що до Києва він приїхав, щоб захищати оренду. Відносно ж її захищати, коли всі за, докинув хтось репліку, але виявилось, що не всі.

В. Абернова: Ось послухайте, як документи народжують суперечки. Цитує: «Політика державної влади на процес матеріально-технічного забезпечення пов'язана з необхідністю виконання державного замовлення за державними цінами, що можуть забезпечити тільки державні органи матеріально-технічного забезпечення». В зв'язку з цим вважалося за необхідне реновувати розвирати угоду про оренду між «Херсонпостачзбут» і орендним підприємством «Херсонпостачзбут». Це лист НАУ, ново-дослідного економічного інституту економіки. От я й хочу запитати, як могло статися, що справа про розірв угоди, яку вже черговий раз порушили проти нас, ще не вийшла за межі області, а інституті економіки готують Вищого арбітражного суду України Д. Притині розвирати угоду про оренду. Причому це вже третя довідка інституту, і що найдивніше, вона протилежна першим двом. Але саме на основі цієї, останньої довідки були викликані в обласний арбітражний суд, де ознайомили з супротивним листом Д. Притини та висновком, що угода про оренду підлягає розірву.

Після того ціном логічно виникає запитання до представників Міністерства економіки О. Яременка про те, чи сприяє міністерство оренді чи ні? А також можна запитати, що стосується наразі той ж самі міністерства про ліквідацію деяких підприємств організації Держекономіки та Держспостачу України і утворення в їхньому місці Міністерства економіки, то чи не чергова ця зміна назви?

О. Яременко: Як ми говоримо про позицію міністра, а також про наказ щодо перетворення одних організацій в інші. Що ж стосується закону про оренду, то Міністерство економіки брало найактивнішу участь у його підготовці. Це був один з перших законів, що готувався в нас. Звісно, говорили про те, що він відповідає сучасним вимогам, уже не можна, бо події розвивалися дуже швидко. Та на тому етапі нам потрібно було підготувати оренду, щоб ми її робили. Але в зв'язку з тим, що прийняті закони про підприємництва та підприємство, вони готувалися закони про роздержавлення та приватизацію, той закон про оренду, що знаходиться сьогодні в комісії Верховної Ради, вимагає відповідного доопрацювання. Що ж до того, чи галузь Міністерство економіки чи ін процес переходу на оренду, то я не бачу, щоб з нашого бону було якесь гальмування.

НОТАТИ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Така ось позиція представників Міністерства економіки. Але, звісно, що ж сам себе назвав «не-небудь гальмує». Проте, вже мають той факт, що Науково-дослідний інститут економіки, з документами якого ми ознайомилися, належить до вищезазначеного міністерства, про що говорять. Вітім, коли купити трохи глибоше, то не можна не помітити, що на практиці то лишился впадлий документ, а що ця вся ж таки позиція міністерства і його керівників А. Міненка. Останній, що задовго до сьогоднішнього роздержавлення, позначив своє ставлення до нововведень в економіці. Згаданий хоча б історію з Республіканським номерним центром, що вирішив стати самостійним. Для тодішнього голови Держспостачу України, а сьогоднішнього міністра у справах економіки А. Міненка він був дуже близько в оці, а тому Анастасій Івановичу всіляко намагався поставити центр на місце. Проте, сьогодні це вже сильна незалежна організація. За те не пощастило АТД Держспостачу України, яке те намагався завити незалежно. Від нього інтелектуальний центр економіки збирає всі записки, листи на ім'я міністра. Згадано, що так і сталося... Все це вже діялося в рамках Міністерства економіки.

В. Хмільовський: Дійшло, що робиться. В Одесі орендарі вже мають викинути фонди і тільки після цього чекати арбітраж оренди. Додає почав доводити, що угода про оренду недійсна. Але ж саме зворотній силі начебто не має... Тому в мене таке враження, що не діється під тиском. Бо не мусує дуже не хочеться ні оренди, ні приватизації. Адже орендар підкориться тільки економічній доцільності і на чиновника не вважатиме. Тому, наорнувшись присутності народних депутатів, хотів би просити їх поставити питання про створення компетентної комісії для розгляду фактів неправомірних дій щодо орендарів. І самперед, це стосується колективів, пов'язаних з колишнім Держспостачом, бо там постійно виникають проблеми і конфлікти.

Хто орендовує відра і лопати?

Учасники круглого столу не обійшли й питання власності в умовах оренди. Права, звичайно, ініціалізи але це рідко різниться. Висвітлення на неадекватності закону про власність, підприємства, оренду та недосконалість Земельного кодексу, дає питання про власність втрачаються інші діаметрально протилежно. Перш за все закон підходить до розподілу приватності.

Якщо В. Хмільовський ренував приватності, що оренда — це змішана форма власності: орендодавець — на засоби виробництва, майно, орендар — на вироблену продукцію, то М. Усенко чітко стояла на тому, що за оренди є два види власності. Але ніяк не змішані. С. Майно орендодавця колективу і є державне майно. І Абернова ж переносила, що оренда — це форма роздержавлення, перехід від державної власності до колективної.

— Щоб звести питання власності до одного знаменника, — повідомив О. Барабаш, — у Верховній Раді створено групу з 12 депутатів, які відповідувати цей про-законів. Сьогодні можна констатувати, що угоди, які укладають орендарі з державними підприємствами, виявляють саму ідею оренди. Воша на практиці стала не формою власності, а формою господарювання.

В. Абернова: У мене запитання, яке впливає з конкретного прикладу. У орендарів «Херсонпостачзбуту» орендодавцем був «Херсонгословохарт». Але Кабінет міністрів ліквідував цю фірму. Хто витік став орендодавцем?

О. Барабаш: Орендодавцем є держава, а «Херсонгословохарт» був органом, уповноваженим державою.

— Але сьогодні цього органу немає, — додає знову з'явився в діалог між практиком і законотворюєм.

— Правотаступники є завжди. Врешті-решт, є Кабінет міністрів. Якщо й він не вирішує питання, то на Україні є один власник — народ. В особі Верховної Ради.

В. Дідух: Справа в тому, що система абстрактного власника — народ, міністерство, відомство — недосконала. Наведений приклад, коли власника знесолено, підтверджує моє слова. Тому має бути спеціальний орган, який би виконував функції власника — Фонд державного майна. Хоча й створює, але він не діє.

НОТАТИ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Схоже, що Фонд державного майна не має належного підтримки Кабінету міністрів. Як і всі органи, що мають волю справлятися — міністерство роздержавлення, з питань власності, державності по справно малю підтримку і підприємництва тощо. І до цього часу не укомплектовано штатими, вони не мають приміщень, фонди...

КАРТИНКИ З ЗООПАРКУ

(Закінчення. Початок на 4-й стор.)

Страшну за своїм задумом колекцію збирали співробітники зоопарку. Це предмети, які потрапляють до шлунків тварин з людських рук. Справжнє знаряддя вбивства. Середина шпирки, начинена голками й лядикуватим ведмедем, скляні трубки зі стальними стрілами, якими користувалися хлопчики, стріляючи по пташниках очей, подушечка для голок, закована в хлібину і згодом гвинторосом козлам, жменя білого фарфору, знайдена в шлунку страуса, тенісний м'яч, звичний у відоруту лещу бегемота.

Такі експонати понад тридцять. Свою страшну роботу вони вже виконали.

Деякі відвідувачі скаржилися, чому, мовляв, в зоопарку багато киток. Заспокойтеся, дорогі батьки, не задля людської безпеки. Задля безпеки тварин.

Відомо, що діяльність будь-якого зоопарку тримається на трьох китах: харчуванні, утриманні, ветеринарному обслуговуванні.

Щоб тваринам відносно непогано жилося, необхідно 4 мільйони карбованців на рік. 600 тисяч для маса зоопарку (до речі, в зв'язку з подорожчанням азіатського кавця, кількість відвідувань зменшилася вдвічі). Ще стільки ж — мисливським. Та на ці гроші не можна навіть прогнати тварин.

— Ми вже не кажемо про банани чи екзотичні фрукти, — скрижляється заступник директора Київського зоопарку Любов Коротка, — звичайним сіном не можна себе забезпечити. На краща справа і з ветеринарною допомогою. Донесення на дві з половиною тисячі тварин буває один лікар Ай-боліт.

Середня робітнича плата у робітників зоопарку ледь сягає 180 карбованців. Погодьтеся, в умовах сьогодишньої дорожнечі — це ніщо. Люди з установи Адути. Тварини ж не ма-

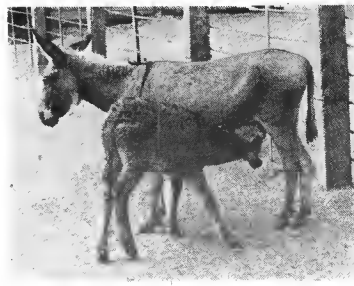
ють можливості вибрати — йти чи залишатися. Заковані в ланцюги, вони повинні робити свою справу — розважати нас. Хоча для них це нині дуже боляче...

То хто ж простягне їм сьогодні руку допомоги!

А ВОЛЯ, Л. ПОКРИШЕНЬ, В РЕДЬКО.

Фото авторів та Л. ПІДЛУЖНОГО.

Київ.

ГРОШІ ПАЇЄ, АЛЕ ДЕ?

Олексій СУРКОВ, народний депутат РРФСР:

— Колишня комуністичка, спостережлива, як процес розпочинається в суспільстві, аразкувати їх перспективі, встигла створити під себе і кооперації, і спільні підприємства, і акціонерні товариства. Якщо сьогодні провести аналіз, куди пішла парадигма, то ми легко побачимо: він лежить в створенні нових структур, тому що тільки він міг їх створити, будучи «наближеним» до фінансів, і до економіки. Якщо сьогодні провести аналіз, куди пішла парадигма, то ми легко побачимо: він лежить в створенні нових структур, тому що тільки він міг їх створити, будучи «наближеним» до фінансів, і до економіки. Якщо сьогодні провести аналіз, куди пішла парадигма, то ми легко побачимо: він лежить в створенні нових структур, тому що тільки він міг їх створити, будучи «наближеним» до фінансів, і до економіки.

Леонід ШЕВАРШИН, колишній начальник Першого головного управління (зовнішньої розвідки) КДБ СРСР:

— Перше головне управління й в яких фінансових справах КГБ участі не брало, але я чужо про операції із грошима партії. Тому я хочу спростувати їх єдиним доступним для мене способом: я повторюю і категорично заявляю, що цім КГБ не займався і не займається.

Михайло ХОДОНОВСЬКИЙ, голова ради директорів банківського об'єднання «Мексател»:

— До мене часто звертаються із запитаннями: чи є в «Мексателі» гроші КПРС? У тому місці звертаються і представники прокуратури. І завжди відповідаю: чому ви так вважаєте? Коли я попросив, щоб вони віддали на це запитання, то товариш Степанов, який шановний Генеральний прокурор РРФСР, замість того, щоб безпідставно чинити ствердження, що гроші там є, каже: «Я не можу бути корисливим, аби запитати мене думку, яка не має ніякого відношення до справи прокуратури, порушити справу за майновим позовом, і відповідно до цих документів ми відкриваємо КГБ мовчати, законних кроків немає, і розумієте, як усі ми сьогодні кажемо: гроші (як би) де ми не ставились: погані чи, навпаки, добрі» змислює якісь незрозумілі звідси, то, зазвичай, будучи виступаючи суспільствознавці, і ніхто із серйозних партнерів справ з нами не заохочує мати.

Микола КАПАНЕЦЬ, заступник наукового співробітника ЦК КПРС у фінансах:

— Найбільший прибуток КПРС був у 1989 році — 2,7 мільярда карбованців. Цього року очікуємо, що прибуток буде трохи більшим за мільярд. При цьому у дефіциті чисті гроші КПРС становитиме 1 мільярд карбованців.

Розмови про трансферт операції КПРС і в нагоді з боку союзу і підстав. Так само, як і те, що, мовляв, КПРС «відгороджувала» братні рідні за кордоном. Ніколи через Управління справами такої допомоги не надавалося. Ніхто нікому валютних операцій КПРС не займався. В цілому інформація про якусь велику кількість спільних підприємств, створених КПРС, надмірна.

Сьогодні на 90 відсотків наших основних фондів є підприємствами, так це справді власність партії. І навіть якщо суди закрити, передали кошти майно державі, нам по закону повністю компенсувати вартість наших основних фондів і зовсім не в результаті компенсації збитків.

— Але я не виключено того, що якийсь партійний комітет зберігає валюту на рахунок свого закордонного партнера по спільному підприємству.

Володимир ІВАШКО, заступник генерального секретаря ЦК КПРС:

— Протект багато досягнень партії була внаслідок державної структури, яка уявлялася неопитною. І тому наряд чи вкочує з керівників — Брежнєву, Андропову, Черненко — казало на думку, що гроші для партії підлягають фінансову базу. В крайньому разі такі факти невідомі. А останнім часом грошей взагалі не вистачало.

Щодо посилення поширення чутки про переказ за кордон 250 мільярдів карбованців, передачі невідомою особою державі з мільярдів доларів, то ця зловмисна фактизація. Таких сум у партії ніколи не було. І я застерігаю від будь-яких ідей.

Можливо, окремі люди, перебуваючи в партії, допускали зловживання. Але партія тут ні при чому. Партійні кошти, їх джерела, характер використання — все це підлядається переорієнтації.

Олег КАЛУЖНИЙ, народний депутат СРСР, радник голови КДБ СРСР:

— КДБ завжди допомагає партії у вирішенні інформаційних питань. Починаючи з того, що багато компаній саїт завжди фінансувалися через такі канали. У кожній закордонній резидентурі був повноцінний човок компанії, передавав йому гроші, інструкції. Скажімо, Гейс Холл, будучи генералом компанії США, жив у утримання Старолішці.

Але тоді не було сьогоднішньої ситуації. Зараз партія терміново шукає інтеграцію в нові гроші, щоб прикрити їх від громадськості. Це процес, який і пов'язаний з розкладом КПРС, з її відходом від керівної ролі. Це дезертирство і банківське зберігати хоч б частину накопичення банків.

У мене є інформація про те, наприклад, що партіапаратники ховають свої гроші в Проросійському банку північній частині карбованців. У ЦК були канали, якими гроші перекачувалися за кордон.

ЯК ТЕПЕР стало відомо, КПРС мала близько 5 тисяч будинків. Загальна площа тільки адміністративних споруджень ЦК КПРС у Москві становила 137 тисяч квадратних метрів. У 114 адміністративних і 81 друкарській працювало 10 тисяч чоловік. І тільки у Московському прибутку 410 мільйонів поліграфічних справ, а в інших 450 мільйонів карбованців. ЦК напівліто 19 септембрі, а будинки відпочинку на сім тисяч осіб, сотні поліклінік та лікарень.

Одним словом, партійники створюють, що власність партії очінується в 5,3 мільярда карбованців, на рахунок КПРС у Держбанку всього 2,4 мільярда карбованців, а у Зовнішньоекономібанку — мільярд тисяч доларів на відрахунок.

Ми ж стверджуємо, що, по-перше, партія, яка керувала безроздільно країною з протектом своїх державних, не могла утримати і своїх партійних народних та державних, то що, а них відірвала. Друге, після такого сумного досвіду нашої тоталітарної історії ми не маємо права знову керуватися в своїй ринковій економічній правдоподібності бізнесом і неспроможностіми методами навіть щодо КПРС, якщо ми не хочемо бути злочинцями на ній. І тим більше, не маємо права без рішення суду без достатньої юридичної аргументації звертатися до закордонних банків з вимогами повернути партійні гроші. Це, звичайно, якщо ми справді будемо правими державцями.

А що — пропонуємо замість уяви думки політики, фашізму та партосудовщини щодо власності партії.

Гор ГРУШКО,
Володимир САЧКА.
Фото Михайла САЧКА.

Микола ШМЕЛЮВ, економіст:

— Нині говорять, що КПРС ларелла на Захід 300 мільярдів карбованців. Сказати так і цілком чужаким вірою. Ніяк взяти такі кошти.

Ця цифра відносно ларелує суму зовождження громадян нашої партії і вітні більшість вітних коштів на рахунок банків підприємств. Звичайно, я не заперечую, що КПРС ларелла якісь значні кошти, включно з валютними, на Захід, Східні — невідомо, але не 300 мільярдів.

Асєлбек АСПАХАНОВ, голова Комітету ВР РРФСР по законодавству:

— Ми маємо дані про те, що за два останні роки значна частина коштів КПРС пішла в приватний, державний і спільний бізнес. Слідні гроші активно зматіались. На сьогодні ці кошти пройшли вже через п'ять-шість років. Тому Прокуратура РРФСР, яка розпочала розслідувати фінансову діяльність КПРС, доведеться не тільки Ісусу, наприклад, мікшердері провадити, згідно з яким (козлами) банки можуть сприти у пошуках капіталів лише тоді, коли доведено, що вони зробили незаконним шляхом.

Отже, розслідування фінансово-господарської діяльності КПРС необхідно. Тільки після нього наше державне матиме право долатися істини про діяльність ринку партії за кордоном. Замовні значення дійсних власників і цих капіталів, і тих, що існують всередині країни.

Андрій ГРАЧОВ, колишній заступник завідувачого міжнародним відділом ЦК КПРС:

— Інформація про існування в зарубіжних банках великих грошових сум на рахунок КПРС не має під собою ніяких підстав.

Віктор МІШИН, колишній ларій заступник наукового співробітника ЦК КПРС:

— На мій погляд, сьогодні підняте небажаний шматок доволу бюджету партії. Не тільки недобросовісні журналісти, а й окремі урядовці включилися в це наміляно.

Послано навується думке про безконтрольність і незалежність фінансових операцій партії. Створюються спеціальні групи для пошуку «нагрітих» грошей — золота партії. За однією детективною історією йде інша, ще неможливіша на кушетці ліжничого переведення в долари 280 мільярдів карбованців...

Як один із розпорядників кредитів в управлінні справами ЦК, офіційно заявляю, що це брахний Німечки незалежних валютних перерахувань за кордон на роботах.

Новоявлені шукачі зарбків змушують ЦК КПРС і в тому, що він кібто намагався сховати гроші у комерційних банках. Так, частина коштів партії лежить на рахунок цих банків. Проте ці фінансові операції відіграють чинну законодавству. Є логіка, де і які кошти КПРС знаходяться.

Тарас СУЄВІЧ, член тимчасової депутатської комісії з націоналізації майна КПРС, КПУ, ЛКСМУ на території України:

— Разумні КПУ аразовали, прота ми маємо свідчення, що перед самою заборону діяльності партії, пера аразом бізнесівських рахунок партійні кошти переводили гроші навіть на їх рахунок підприємств, які були створені партією, а на рахунок приватних осіб. Сільні таких грошей було переведено, ми поки що не знаємо. Я ларелював, що такі багато. Треба буде визначити якісь мимом частини цих грошей...

Крім того, ми чітко ставимо питання про ліквідацію підприємств, де створені капітал партії становлять, скажімо, 52 відсотки. Адже й люди там відповідно підібрані. Коли утворити соціаліст, такі люди відповідно уйдуть у змичку з посткомуністичними і відбудуться перемички капіталу нафта. Таким чином нова партія знову отримає пакіти пошків.

Олександр МУЗАНТОВСЬКИЙ, префект Центрального адміністративного округу Москви:

— Півмільярд карбованців, які належали КПРС і були покладені в один з комерційних банків, вкляло комісією уряду Москви з інвентаризації майна компанії. Характерно, що інформація про ці гроші дав не хто з офіційних представників ЦК, а директор закладного банку. Безсумнісно, ця значна сума — лише невелика частина партійних грошей, які є тепер у комерційному обігу. Вивести їх, як свідчить лартика судівословських кроти, буде непростю справою. Можливо, партійне поховання коштів давно «відкрито» з допомогою спільних і інших нових підприємств. А вони сьогодні не дуже зацікавлені зморожувати втрати угоди.

З ПОВІДОМЛЕНЬ ПРЕС

За дорученням МЗС Росії радянське посольство у Берні звернулося до швейцарських властей з проханням заморозити активи КПРС і КП РРФСР, які можуть бути в банках цієї країни. При цьому посольство містяться прохання вивізнати й блокувати такі кошти, а також надати інформацію про їх обсяги.

Стало відомо про реакцію на радянську ноту уряду Швейцарії, де, на думку російського керівництва, зберігаються великі суми грошей компанії. Співробітник МЗС СРСР в Берні повідомив, що у відомстві не знали про радянське посольство швейцарських властей, а зазначили підтвердити юридичне об'єднання для того, щоб блокувати рахунок, тощо рішення судових органів, номери рахунків і розміри вклялі. Бо за швейцарськими законами «назвешення капіталу за кордон не є злочинном».

— Для перевірки рахунків «приватних банків Швейцарії» шараху треба прийняти спеціальний урядовий декрет, який з конкретної причини тимчасово скасовує дію славоісторії швейцарської «банківської таємниці». У таких випадках рахунки ларівіре но мліє, створена урядом. Берн, отже, може йти на такі незвичайні заходи лише за наявності персоніальних підстав.

На думку швейцарської преси, крім офіційного вмотивованого звернення про сприяння, Москві доведеться пред'явити серйозне юридичне обґрунтування. Тобто провести відкритий судовий процес, щоб довести право позначки на розшук партійних коштів у Швейцарії.

ОПАДСЬКИХ

Щоб мати в українській коаліції, який українську

Винищен-
орієнтаційно орі-
близьким до
історії укра-
їни 1917—
родження на-
го гетьман
був «відстав-
фігурою, ма-
оракцією, за-
ський геке-
бажання, «ро-
родження».
тис, як Паа-
стався в
близькому
ро? —
жиди ненави-
близьким.
реживає голо-
третього ро-
Моя мати
гогої комі-
роші й по-
годоучим
Елизавета
ді і там та-
род на допо-
млякам. Ми
денних лис-
берігають
Липинсько-
ов до влади
батько був пе-
ей режим
ового не про-
Гітлер швид-
засуджував
еологію, але
уважав спів-
німцями.
горовав: «Ми
перш за все
ати для укра-
е йти, як
бу до фашис-
рийня на-
ольний рух
ому взяв
ред України-
армія?
ин ставився
Хоч були ча-
засуджував те,
Галичнині в пе-
Батько за-
стосунки з
Шептицьким.
а ніколи не
роїси, пряму-
ий чамі-
ади наголо-
мо тримати
гетьманський
істо».

на початку
уважали, що а-
адського бу-
а мета —
ава. Він аї-
останніх дів
розчаруван-

е, коли по-
Советами,
ось-ось Ук-
ою. Що це
ий дає
сподівав-
допоможе
Советами.
стало відо-
імців в Ук-
переживав
воля і не-
Україну —
майбутнє.
ашення роз-
и дуже пе-
го життя, бо
арешту.

будь лєв-
жжя геть-
ого.

сестра Ма-
віхали з
1944 до
Батько, сестра
ахилися до
ого в Бер-
бомбардува-
нці — ан-
фронт на
адал часті-
торював, що
не по-

До цієї неаелічкї за обся-
гом, але надзвичайно емкої
кнжкки, безсумнівно, ще не
раз будуть звертатися історич-
і, демографи, політики, біз-
несмени. Очевидно, що з'я-
ляться і ґрунтовні аналітичні
статті, предметом яких стане
довідник «Зарубіжні українці».
Хоча вже перші газетні і жур-
нальні повідомлення про вихід
Довідника привернули всеза-
гальну увагу. Декілька разів до
цієї теми зверталася і наша га-
зета, використовуючи фактичні
дані з рукопису довідника. І
ось він на прикладах нижко-
вих магазинів і, звісно, на «чор-
ному» ринку, де його ціна, схо-
же, побиває всі мислимі ре-
корди. І це закономірно, бо
аналогія такого видання у нас
немає. Користь же від його по-
яви навіть аажко спрогнозува-
ти не тільки в сфері політики,

РОЗСІЯНІ ПО СВІТАХ

культури, науки, бізнесу, а й
на значно глибошому, побуто-
вому рівні. Адже одна справа,
коли наш не надто досвідче-
ний турист їде «наосліп» а
якусь країну, не маючи анікої
інформації про її установи й
організації, де він може бути
бажаним гостем, і зовсім ін-
ша, коли він може знайти там
своїх однодумців, людей спіль-
них з нею інтересів і зацікав-
лень.

Видання присвячене с оріччю
української еміграції в Кана-
ді, тому не випадково так ба-
гато уваги упорядники Довід-
ника приділили історії україн-
ської еміграції на американсь-
кому континенті, аналізів сго-
годнішнього становища укра-
їнців у цих країнах. Отож звер-
немося до Довідника, дані яко-
го свідчать, що на рубежі XIX
—XX століть анїжджали з Ук-
раїни здебільшого трудящі лю-
ди, без особливих статків. Бід-
ність і неписьменність — показ-
ники, які аж ніяк не полегшув-
али процес леретиду і адап-
тацію до нових умов. Взяти хо-
ча б Канаду. До 1917 року, ко-
ли з початком лершої світової
війни потік української емігра-
ції затримався, приблизно 170
тисяч зубожілих селян пере-
тнули Атлантику й опинилися в
Канаді. Дослідження, прове-
дені в 1921 році, виявили, що
на той час 51 відсоток україн-
ців у Канаді не вміли ні чита-
ти ні писати жодною мовою.
За таких умов українські лер-
селенці, здавалося б, були при-
речені на повну й абсолютну
асиміляцію, як найбільш без-
правна і злиденна категорія на-
селення. І звісно — єдиний
шлях, який перед ними відкри-
вався, — це сільськогосподар-
ські роботи, лричому неквалі-
фіковані, найбільш трудоміст-
кі. Проїшли не так уже й бага-
то часу, як на історичні мас-
штаби. Зараз українська етніч-
на група об'єднує фактично
мільйон чоловік. Зростання
кількості українського насе-
лення у порівнянні навіть з
1986 роком пояснюється на-
самперед зростанням націо-
нальної свідомості етнічних
українців, багато з яких влер-
ше визнали своє походження.
Цікаво, що середньорічний
прибуток на одну особу стано-

НАШ тяжкий перебудовний шлях зна-
менний не тільки страйками ша-
htarів й голодоакою студентів.
Хвилює неадоаоль і бунтіа кагадала
про себе ще одна знедолена категорія на-
шого суспільства — засуджені, ті, хто аїд-
бував покарання а колоніях і тюрмах. Зга-
даймо хоча б тривожні події у Дніпропет-
ровському слідчому ізоляторі.

Можна не погоджуватися а методами про-
тесту засуджених, можна застосовувати
проти них склу і вимагати покор, але не
можна яе визнавати необхідності гуманіза-
ції нашої пенітенціарної системи, дотри-
мання у ставленні до засуджених елемен-
тарних людських прав. Та що засуджених,

— Володимире Сергійови-
чу, перед тим, як говорити
про проблеми установ — виконання покарень (УВП) —
а простіше, колоній, тюрем,
варто спочатку з'ясувати,
скільки їх у республіці?

Усього на Україні 95
установ по виконанню пока-
рань. Найбільше — суворого
режиму — 40, оскільки
саме в них відбувають пока-
рання ті, хто засуджений
вдруге. УВП посиленого ре-
жиму — 20, загального —
11, особливого, де відбува-
ють покарання особливо не-
безпечні злочинці, — 8, коло-
ній-поселень — 10, тюрем —
4 тощо.

Цілий ГУЛАГ вихо-
дить... Чи яе забавато для
України, адже це не Далекий
Схід і не Сибір?

Якраз і небагато, бо
на сьогоднішній день, як
відомо, рівень злочинності у
нас зростає. Більше того,
сьогодні треба дбати, щоб
кількість цих колоній і тю-
рем зростала, але щоб вони
були меншими за розміром.
У нас же діючі зони лер-
пенаселені в деяких з цих
закладів — по тисячі чоло-
вік.

Нашою концепцією реформ
мн виправно-трудоих закла-
дів, яку схвалив Кабінет міні-
стрів, передбачено якраз
подрібнення подібних закла-
дів з тим, щоб там утриму-
валося максимум до 500 чо-
ловік. Це відповідатиме між-
народним стандартам...

Гв'язд, тоді доводять-
ся ставити питання по-іншо-
му: а чи готові незалежна
Україна самостійно утриму-
вати «своїх» злочинців, ще
й при цьому крок з кроком
забезпечувати гуманізацію
пенітенціарної системи? Чи
відправлять Україна своїх лю-
дей відбувати покарання за
її межами і чи відбувають
таке у нас представники ін-
ших республік або й навіть
іноземці?

Розпочну з останньо-
го, оскільки Україна в цьо-
му плані була суверенною
давно — ми, як правило,
не брали у свої зони засуд-
жених в інших республіках.
Єдиний виняток робили для
молдаван. У них немає ко-
лоній особливого режиму, то-
му ми й пішли на таку «гос-
тинність» — утримуємо у
колонії у Львівській області
до 300 «представників» Мол-
дови. Правда, зараз ми ста-
ймо питання: або платити
нам за це, або створімо та-
ку зону у себе, тим лаче, що
й самі ув'язнені вимагають

ВІД СУМИ

повернути їх на батьківщи-
ну. Ув'язнених іноземців на
Україні не утримують — для
них є колонія в Росії.

Із своєї республіки за
дев'ять місяців цього року
ми відправили 2231 засудже-
ного. З них 2142 чоловіки —
у російські колонії-поселе-
нн лісового типу, бо таких
ми не маємо, а ліс респуб-
ліці, як відомо, потрібний.
За домовленістю з російсь-
кою стороною ми відправили
до її установ суворого реж-
иму 89 засуджених, які в на-
ших установах систематично
порушують режим. Як ка-
жуть, на інший клімат.

Про ці можливості укра-
їнської системи виконан-
ня покарень я запитав і то-
му, що до редакції, та й,
гадаю, і на адресу вашого
відомства надходять листи
аїд українців, які відбувають
покарання в іших республі-
ках. Вони просять: оскільки
Україна суверенна, то ми
хочемо відбавити свої стро-
ки на її території...

Так, подібні листи от-
римуємо і ми, насамперед з
Росії. І за домовленістю з
Мі С РРФСР здійснюємо ті-
кі переведення, як правило,
у вигляді заміни, лричому
суворо індивідуально, з'ясу-
вавши, чи була людина меш-
канцем України, які має тут
родинні зв'язки, як характе-
ризується тамтешньою адмі-
ністрацією.

Володимире Сергійови-
чу, торкн на сторінках одго-
відомчого журналу ан ма-
ло не вперше серед високих
чинів МВС республіки від-
верто визнали, що у наших
колоніях з настільки темря-
ви влада адміністрації фак-
тично закінчується і почина-
ється безмежна злочинність
«авторитетів»... Сам факт
цього стрімкого визнання
для людини з вашими пого-
нами передбачає необхідність
кардинальних змін...

Життя наших УВП під-
порядковане виробництву, яке
над усе. І виходить, що
вдень, на виробництві, із за-
судженими перебуває біль-
шість адміністрації, а на ніч
залишається по 2—3 контро-
лери на всю зону. Якщо
зв'яжати, що засуджені вира-
ховують їхні маршрути, ма-
ють іншу інформацію, то не
важко здогадатися про на-
слідки. В казармах ночують
по 70—80 чоловік, серед
них, як і скрізь, є слабші й
сильніші, які з'ясовують між
собою стосунки, «ухвалю-
ють» свої закони. Додайте
до цього подекуди порушен-
ня зв'язку між адміністра-
цією і засудженими, коли
обидві сторони не розуміють,
що вони членні одного ко-
лективу...

Але для того, щоб збіль-
шити кількість контролерів,
необхідно змінити принцип
їхньої комплектації. Ми і
досі наполюгаємо, щоб їхня
кількість залежала не від лі-
міту засуджених, а від особ-
ливостей об'єктів охорони.

І з казарм необхідно зро-
бити невеличкі компанії по-
мешкання на 8—12 чоловік

зі своїми
візорами.
джені які-
сь між
... Але це
справн. Я
головний,
років ми
ти виснов-
системі
Ідею «ви-
ни колонії
в'язалі на
тинні. На
конання,
ревнхван-
ба заміни
ня допомо-
нилися в
Вона, доп-
му, щоб з-
чав до ре-
тей, щоб
ний про т-
ваються
здоров'я,
якось пре-
про сім'ю
чав надії
влаштуван-
Виходя-
ву управл-
недавня в-
трудова»,
покарання
до просто-
нам викра-
нити заго-
50 чолові-
мість ста-
ціологів,
таких для
тують.

— Як
вою назв-
умови утр-
слідних із
Адже люд-
ткно зазн-
систем, я-
ється від-
— Ми

Наталія ДЗЮБЕНКО.

Розмову вели
Квтерний КІНДРАСЬ,
Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Фото Георгія
ОГІНСЬКОГО.

Точка зору

ВЧИТЕЛІ—ЗА,
ЛІКАРІ—ПРОТИ

введення в школах другого вивідного. Вчителі — за, бо перенесені: вивільняють суботу, зроблять школярам добро. Так перенесли, що навіть на страж наважилось, і їх підтримали усі і навіть батьки. Ми ж, медики, ставимо запитання: кудись подіти суботні навчальні години? Іх просто «розкидають» по інших днях тижня, збільшуючи навантаження на й без того перевантажених дітей. Чи можна піти на таке за наших умов? Ми вважаємо, що не можна.

Наведу кілька цифр, які характеризують стан здоров'я дітей однієї з шкіл, які страйкували. № 16, 3 1560 дітей різні захворювання мають 1202, 427 школярів страждають на ендокринні захворювання, 185 — на шлунково-кишкові, 175 — на ортопедично-хірургічні, 52 — на нервово-психічні тощо. Якщо ж брати у масштабі міста, то щорічно така: з 17 000 — 2700 мають захворювання кістково-м'язової системи, 1700 — нервової системи і психіки, кожна п'ята дитина має кишково-шлункові захворювання, і кожна п'ята — зорову.

Ми звиняли все завантажені на екологію, вона і справді є наслідком. На кожного жителя Львівської області припадає до п'яти тонн шкідливих промислових викидів на рік. А це додаток «хвирляючій» автотранспорту, що викидає стільки в атмосферу, що там казати — «воналіа» не думати. Але ж і та допомога і спосіб життя. Оскільки мова про школярів, то подумайте: що таке сім-вісім годин за партою? Це претворення і розумовою, і зоровою, і м'язовою. Це непереносиме навантаження. Так нашіш ж сівданню погіршувати умови існування дітей!

Ні, медики категорично проти скорочення навчального тижня. І сподіваємося, що нас почують у керівних колах системи народної освіти.

Іван ГУЗІК,
дитячий травматолог.
Дрогобич
Львівської області.

А ВИ Й НЕ ЗАЛИ

ПЛОДИНА-МАГНІТ

Ім'я Георгія Трохимовича Сушків вже відоме нашим читачам — він виступав у «Голосі України» з проблем екологічної ратології людини. Сьогодні він висловлює свою точку зору на феномен, про який останнім часом багато пишуть преси.

Георгію Трохимовичу, засвоїв масову інформацію, багато пишуть про людей, до шкряк яких приносять металеві предмети. Дехто називає це феноменом «живого магнетизму». Я знаю: він має власну точку зору на предмет...

Почини виникнення «живого магнетизму» здається по-різному. Скажімо, Реката Лявирчев у статті «А чудото обьявляюносе», напружуючи у гасеті «Советская молодець», вивадає теорію одного екстрасенса, який вважає секрет притягання металевих предметів до тіла в тому, що кожна людина являє собою маленьку

58—60 відсотків смертності жителів Рівненщини дають серйозне судило захворюванню. Чи не тому зафіксовано обласним відділом охорони здоров'я А. Шеретий в серні 1985 року видав наказ: «Внести в дію з 1-го вересня ді. р. обласний кардіологічний диспансер... на базі обласної лікарні, переобладнати... стаціонарне відділення на 60—100 ліжок».

Як же дікують «сердечники» Рівненщини ним? Як влаштувався кардіологічний диспансер? Як вчаться його персонал? Про це наші бесіди з головним лікарем диспансеру Тарасом Шабаранським у його персональному кабінеті розміром 2 мх3 м.

— Тарасе Федоровичу, вам мій лінонь не здавався? Пробачте, але мушу децю записати...

— Нічого, нічого, ми вже привикли до цього, із старшою медсестрою удох тут працюємо. При гострій потребі може втиснутися ще два чоловіка — стояти струнко, правда, доводиться. Так що армійська дисципліна, як мовиться, мимоволі...

— Ви — головний лікар обласного кардіологічного диспансеру...

— Так, уже п'ятий числом за якихось шість років. Наших умов не витримують капіталістичні «адміністративні» серця. Ви дивуетесь з мого кабінету. А ось за цією фанерною перегородкою — ще мешкає, всього якихось п'ять «квадратів» серця. І тут сидять два лікарі, апаратура — на шафі, під стелею. А всього набитів у нашій службі — аж чотири, живемо, як бачите, на широкую ногу.

— Я розумію вашу іронію. Та водночас не можу збагнути, чому так ставлення саме до кардіологічного диспансеру, адже серце...

Рятуйте, хто може
В ЧЕРЗІ ЗА ІНФАРКТОМ?

— Чому так ставлення? Це питання я теж задавав не раз і собі, і багатьом рівненським чиновникам. Ну, припустимо, мучить людину радікуліт. Болить, іноді просить нестерпно, але людина від цього не помирає. А сердечний біль терить не те що «важко», а й небезпечно. Проте госпітальнізми і тимчасові — ті жислені кі ліжка, які їм виділяють у різних відділеннях лікарні, задовольняти аж ніяк не можуть, мусять ставити людей на чергу, і до чого це призводить? Хворя Н. Кравчука з Чортківського району звернувся до нас наприкінці січня. Йі призначили інтенсивне лікування і записали на госпітальнізацію аж на 12 березня, але людина була людина. А п'ятого березня їй не стався інфаркт...

— Стривайте, в обласній лікарні є кардіологічне відділення...

ділення... Дійсно, є. Аж... на 45 ліжок, завжди переважає жінки, там хворіх часто кладуть поперто у коридорі. Та що тут казати! Кардіологи на службі нашої області матеріально чи не найбідша на Укрині. Достатньо сказати, що 80 відсотків кардіологічних хворих, не одержавши спеціалізованої лікарської

допомоги, помирають удома.

Кардіостер, повторюю, не має бази, але це не означає, що ми сидимо скляний ру. у числі перших ми заправляли вшиванки тима-соми і постійних кардіостер мулатерів. Але хворі із викликаними пристроями мали б перебувати у спеціалізованому відділенні, під постійним наглядом, а вони перебувають у районних лікарнях, бо забрати їх нікуди. От і гідить кардіологічно-лікарська медина на винилі.

— Навіть із цих коротких реплік зрозуміло, що становище не нормальне. А який же, Тарасе Федоровичу, вихід?

— Від південно-західної околиці Рівнової, як ви запам'ятаєте, посеред курчавого саду є два прекрасні будинки — там налісь «місціонналі здоров'я» комунітаринки.

Колі їх звідси вигнали, ми просили переїхати, приміщення для кардіологічного диспансеру. Не передали. Спочатку нібито влаштували лікарню номер два, де там-то продовжувала лікуватися попередня «клієнтурна», а тепер чий заклад перенесли до центру радичі лікарні захисту. Там оселився й... екстрасенси. Одне слово, зроблено так, щоб при потребі (як випадок, скажімо, перемоти ДНГС) можна було швидко очистити приміщення і повернути колишнім господарям. Цік ніби не псуєти там картина. Ї ї інші варіанти. Перенести, приміром, у той сад гематологічне відділення обласної лікарні — і тоді ми акцелінуємо б місце. Але переселити яку-небудь «окторур» в опечатані інші апаратури, додати до них міськості і обсягом компартії. Або... Можна б усе зробити по людськи, аби було бажання у керівництва області взагалі й обласного відділу охорони здоров'я зокрема.

— А як реагує на «тупикову ситуацію» наш колектив?

— Колектив у відчаї, бо в умовах ринку ми просто опинилися на вулиці. Якщо когось з нас не почують — будемо змушені страйкувати. А що залишається робити?

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
адапційний кореспондент
«Голосу України».
Рівне.

Порушено кримінальну справу

Якби не той хірург,

наш Сергію М'які би жити. Коли ми привезли його до Срібнянської районної лікарні, він був у свідомості, відповідав на запитання. Але хірург біносив, який його оглянув, був п'яний. Не розпорядившись надати промиту рану на голові (ахтима постраждала від нападів «мощи»), він завадив дати Сергію заспокоїтися таблетками. Це було у шістнадцятий день. Лише о дев'ятій, коли хворий починав поспокійно на голоюванні біл, зробили рентген. Всього цей час медсестра Гавриш умовляла хворого щось робити, бо дитина в такому стані. Близько 22-ї години з Припучу прибув консултант. Сергієві зробили операцію. Та було пізно. За кілька годин його не стало.

Окупа його немає. А біносив, навіть й не було нічого, ходять на роботу. Де ж, заганяю в вас, справедливість!

Павло ЦІГУРА.

Срібне
Чернівецької області.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Цей яскравий випадок, який викликає багато питань, ми не можемо залишити без уваги. У відділі охорони здоров'я. Але зазначимо, що внаслідок неможливості з'ясувати ситуацію на місці, ми не можемо сказати, чи не бачить Слава Бог, чи обставинами не змусила істотно змінити М. Умислюючи, ми відомо: внаслідок у справі розірвання зв'язків між медичною службою і відділом охорони здоров'я. Медики не повинали, але ми не можемо бути свідомі того, що інформація не вказує до уваги. Але маємо намір повернутися до справи — на місці яким ми не розпорядилися. Хочеться сподіватися, що до того часу, як відділ охорони здоров'я буде готовий до нових дій, ми будемо очистити ситуацію.

Висновок, який ми хотіли до уваги. Але маємо намір повернутися до справи — на місці яким ми не розпорядилися. Хочеться сподіватися, що до того часу, як відділ охорони здоров'я буде готовий до нових дій, ми будемо очистити ситуацію.

глибоких шарах під поверхню грунтової клітин і під широкую лобову частину інтенсивно циркулює велика кількість крові, а гемоглобін якої знаходиться велика кількість заліза та інших цінних металів, що проникають в організм із забрудненого середовища. Різка наростання біологічного поля в сучасних людей призвело до виникнення феномену «високого живого магнетизму» через каркостані в організмі металогічних, електромічних, біологічних, магнітного, гравітаційного та інших полів. Великий й важкі предмети (праски, тарілки) утримуються за рахунок високого біологічного поля. Найважливі в організмі важких металів, отрут впливають на перебіг діальної частини вегетативної нервової системи, крові, сил мікроелементів, що в свою чергу впливають на діяльність і нормальний перебіг процесів електрофізіологічних, електромічних та інших процесів в організмі.

Десь чверть століття тому, — продовжує Георгій Трохимович, — я ознайомився з

працю одного зарубіжного вченого, привіле якого, на жаль, забув, він порівнював хімічний склад тіла за місткістю металів у спільності мумії і людини 50-х років нашого століття. Виявилось, що порівняно з людиною Стародавнього Єгипту наші сучасники накопичили в своєму організмі в 10 разів більше заліза, міді та інших металів. Тепер же ясність організму людини металами в десятки і навіть сотні разів вища, ніж у людини 50-х років. Ось чому так змінилася і продовжує змінюватися виробледи протігом довгої еволюції норми фізіології. Ось чому значно посилюється біологічне поле.

Наростання «високого живого магнетизму» в нашій країні, особливо в Закарпатті, — це не прояв якогось дива, а каскад зростаючої деградації нації через екологічне забруднення землі, води, повітря.

Висновок від
Антон ЯВОРСЬКИЙ.
Закарпаття.

Пародія

СПІТКНУВСЯ
ОБ ПЕНЬ...

Старенький пеня, абортен
дирбан,
Дримас в кроні, та спориш!

Оце ж боюся — він мене
пісують!

І все, що хоту, зробить
напівпеня.

Вінтор ТЕРЕН.
Вірш «Пісний чамуля»,
збірка «У прихистку до-
лянка».

В шуканні темн вештаєсь
весь день.

І, остаточно занепавши
духом:

«А що, коли спіткнувся
об пеня?»

Подумає я! Пеня — немов
підслухав.

Його обходять, ідучи, здавав.

Його минають — прики-поєти.

Мамі ж бо пісаний абортен
Долає, здавалося, творчої кебети.

В пацієнті зародилась думка.

Я їх давай записувати з коду-
Та аяйшло (ж бо всяке) — зламани:

Що на рядок — то через
пань-колоду!

Анатолій БОРТНЯК.

Вінниця.

Усьо чотно

ХОБІ

Диво-шафа. Диво-крісло. Ди-
во-стіл. Самі дива.

Пробачте, — запитую, —
а як умістяться цей гігантизм?

— Який гігантизм? — дивує-
ся. — Це, вбачте, пристрій

для сменяння шафлики. Сюди

запасається м'яса, а звідси

висаковують готові шафлики.

— А ця вапала якесь відно-
шення до меблів має, адже

стає серед них?

— Ви помилилися. Це не ва-
пала, а перемішаний столик. На-
пискуємо на шкільку — він роз-
кривається. За ним може сиди-
ти двадцять осіб. Гості пішли —
матискуємо на ішчу шкільку

— він складається. Можете сісти

закучити на антресолі до не-
ступної суботи чи неділі, якщо

вам ще не набридли гості.

— Ніколи б не повірила, що

це можна зробити самому, —
каже відвадучка.

— І все це зроблено після

роботи Людської фантазії не-
має мислі.

— Але чогось такого на зу-
стріші у кримчаних. Навіть за

договірною ціною.

Аджеж Фабрика на нас

спеціалістів такої кваліфікації

— від директора до длаї Па-
ті.

— Якого ж такого Паті?

— А тогож, що поставив

би нічийний, нікому не потріб-
ний матеріал. Тоді, який можна

зустріти на заводських запис-
ках.

— Щось ви загади загадує-
те. Нема спеціалістів? А у вас

оці скільки за вищою освітою.
То що, нічого не вмієте?

— Сама так.

— Як?

— Бо я мене — це хобі.

Улюблена справа тобто, не

робота. Директорів треба си-
дити з де'якати до вісімнадця-
ти нуль-нуль. Інженер мусить

лататися з майстрами на дівча-
ч. Це теж робота. А хобі в

директора—вишивати. Він так з

німток творить, що модна член-
щина Спілки художників та-
кого не зроби́ть. Інженер

скульптури у вілчійні час ви-
стеусе — хоч на міжнародну ви-
ставку посилає. Перші місяця

займає б.

— Але ж... Тоді треба ди-
ректора майстром вишивки по-
ставити, інженера в скульпто-
рію перевести...

— Е, тоді це в них буде ро-
бота, а не хобі.

А роботу знаєте, як роб-
лять?

— Пробачте, я до вас, —
закічує відвадучка, — Це сто-
лярня майстерня!

— Значайно, — відповідає го-
сподар.

— А чий же міг би я у вас

замовити табуретку?

— Моги б. Але спаршу

тебе анготівати креслення. У

нас його немає! Немай Крим то-
го ж ні на не виставляв. Більш

менше кваліфікованих майстрів.

А до того ж, невідомо, коли

завезуть дошки. Отже, наві-
дається через піаруку. Може,

щось і вигадасмо з тією ашо-
вою табуреткою.

Ярослав ГОЛЕЦЬ.

Казочка

БУДІВЕЛЬНА ІСТОРІЯ

«...злоса, що кримна Зер-
вляндія б розташована на Тер-
ропів, навпів розділений рі-
кою Архелією, не такою ши-
рокою і глибокою, проте на-
раз не викликала певні незруч-
ності». На всі звірі змілі пла-
вати, і перебралась з одного

берега на другий дні. Баг-
атьох було проблемою.

Та додого така вштовхую-
ть. Задігались, буювало, вічно

конфліктуючі між собою — не

одному березі Вовк, а на дру-
гому Засць! — починали пере-
гукуватись, дражнили одне

другого своєю звірною мовою.

— Гей, сирій, який неяс-
ний, — кричить Засць, — ав-
ажай себе уздерим по пиці.

— Ким! — лотує Вовк.

— Миюю, — зловтишо ре-
гоче Засць.

Вовк і собі не пізе до ки-
нші, за словом і кричить у

Засць! — кричить у ки-
нші. — Ким!

— Миюю, — відповідає Вовк.

Проте такі окремі сцени не

випадали на загальне місце-
з'їдати да береги, і тоді зві-
рі надумали спорудити міст.

Задум хороший, але його здій-
снення стало проблемою з

проблем. І основна причина —
відсутність матеріалу. Довго

думали звірі на своєму віці,
де б роздобути ті матеріали,

і вирішили поїсти і найбільш

смілихась до Звірпротомне-
збугу, щоб витребувати необ-
хідне для будови вівку.

І ось до стонці Зірвляндії

почався Лав. Довго їм недо-
вог він блував численними чи-
новничими кабінетами, до-
стоєнно навідаючи тільки

вернувся похмурим і серди-
тим.

— Нема матеріалів, — каже.

— Нема об'їст не включено до

плану.

Послунали звірі і через де-
кий час послали Ведмеда.

Піднявши обличчя, він і чим

повернувся і той.

— Не дають, — відповідає ко-
ротко.

— То... дайтеж я спробую.

— Згодися Осел.

Тоді — зсміявшись скепти-
чно. — Лев нічого зроби́ти не

зміг. Ведмідь повернувся, зго-
лошено нічим, нічим, нуди то-
бі, ахуахуом, братище!

— Догнав чи не догнав, а

погніти можна, — каже Осел.

— Засць, чому, нічого не ві-
рчаєте...

І Осел відправився в доро-
гу.

Тільки-но він повернувся, як

почали надходити матеріали.

Та в такій кількості, що не де-
сяток тисяч можна виставило 6. Пи-
салися, писалися, нічим, нічим

са і для чого така кількість?

— Було так, — відповідає

Осел. — Зайшов я до поста-
менту, побачив, як там усе

своє братів сидить. Ви-
кла прохання, а столонально-
ний п'як: «Як не міг збирати

своїх братів, а тепер рини

чи взагалі! Біс його знає, від-
пабуть, вздох, — каже він і

де розпорядився, — віді-
ти сім'ї, щоб виставило. Оце

і все.

МОРГАЛ! Як назвали ста-
даєні: яєдні виршувати асе-
Феофіл ЛУЗАН.

черговий назвар «Курь-
ня».

Мал. Віктора КУДІНА.

Це суп з м'ясом!
Нападуть —
СТРІЛЯЙ
БЕЗ
попередження!

Жарт номера

Ми — не раби. Тих чотх господар году!
Анатолій ПАСТЕРНАК.
Воярка Київської області.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Нова рубрика: ян нам жити дали

Ще вчора газетні сторінки геть пістряві-
ли репортажами з божествені, інтелекту з
путі аїни та ерговими відкриттями...
дочитка засібною добою.

Сьогодні шпальти періодичних видань за-
полонили поради.

Радять всі і всім. Першійсть тут, жина
річ, належить нашим шановним економіс-
там. Ян професіоналам, там і аматорам,
причому останніх, на жаль, набагато біль-
ше.

На другому місці політологи. Вже дали
їдуть естрадені та інші астрологи. Янін теж

є що порадиши широкому загалу.

І це існо, ян Божий дже, не лише то-

му, що у нас иривна Рад, коли, приміром,
серед людної аудії лаяється автомобіль,
збиратися з оди, який турт у їздкинах
злість осіб з метою порадиш моділей, яку саме гай-
ну закручувати. Коли а цілий країні ось
довкола лаяється і рується, віддася
бязькожих щось корадити пропорційно зро-
стає.

Не бажачи відставати від моди, «Ку-
рін» апріорі запроваджує постійну рубри-
ку «Як нам жити далі», під якою теж да-
вати свої поради всім і всім. Тим більше
радиши, ніж виявляється, набагато прихис-
ше, ніж, заснувавши рунува, робити щось
предметне.

У безнадійному становищі, ми
змушени будемо взятися за
соціалістичні виробництва (я-
кшого ми не знаємо), тобто за
виробництво відходів виробни-
цтва, які з усієї України ріка-
ми спіткнутими у Чорне море.
Його буде так загнидише, що не
протривають березі жита-
ства інакше неможливо! У нас
уже і тепер люди бояться
підійти до води.

Страшна небезпека нависла
над Туреччиною. Ми повинні
допомогти турецьким уникнути
щось лиха. Треба направити до
Туреччини парламентську де-
легацию і з повною відверті-
стю розповісти змарширним су-
сідам, що їм зберому.

Не чекаючи відповіді, ми
послимо до Туреччини і голм шука-
чів щастя — бо в нас не тіп-
ки чести, а й турки купити не
можна. За кілька днів Туреч-
чина буде обв'язана, як липка.
Час цієї операції не за
горами: в Україні почали ство-
рюватися козацькі чини, а де-
які козани вже виходять у
море і на розвідку.

Якби туркам адалося якісь
чимось перешкодити, ма-
совий виступ наших співгра-
чизників на їхньому березі, то
це все одно не арятують 6
їх від загробі. Бо, опинившись

Генріх ДВОРКО.
член Національної Ра-
ди Демократичної пар-
тії України — спеціалі-
ст до «Курьня».

ХУТЧИН
ДО ТУРКІВ!

Живемо в час постіндустрі-
ального суспільства, де націй-
ним товаром є інформація.
Щоб вийти з економічної кри-
зи, яка виникла внаслідок дез-
інформації (еконімізм — на-
ше ситіле мабуть), і розба-
гати, треба навести торгу-
вати найкращою інформа-
цією.

Масно добрий приклад: Я-
лисиця і К'ї мають досить про-
дати західним державам за
250 мільярдів доларів інформа-
цію про те, що економічна і
політична катастрофа СРСР
обійдеться їм значно дорожче,
тому к'ї разнітими странами,
придється учувати в реше-
нні проблем Советського Со-
юзу. Ось як треба торгувати.
Ідеї наш, гроші ваші!

Ми як суверенна держава
повинні мати свою програму
експорту інформації. Програ-
му, що враховує геополітичні
та історичні особливості Ук-
раїни.

Портатунки від повного еко-
номічного краху можемо шука-
ти тільки в Туреччині, яка пе-
реживає зараз економічний

АБХАЗЕЦЬ, В ЯКОГО ЗАКОХАЛАСЬ УКРАЇНА

Наша вітальня

Ян відомо, чутні про футболіста вникли по світу х швидко... «Динамо» Ахріні Цейбіца ніби вилучили з збірної, але він не збивався назавжди з футболу, миттєво широкую загалу шувальника футболу.

Щоб дістати найкращу інформацію, звернувся до самого футболіста. Оглянувшись, що Ахріні визнає душу чужою, немилувальною, надарма ш казати, що з цього симпатичного абхазця закохалась вся футбольна Україна.

Отже, запитання: «Чим правда, що німий сахан — останній для нас у німському «Динамо»? Одностайно відповіли не чекає, — сказав він. — Не лукавимо, що хотів би пограти за кордоном. Але це англіз до матеріального і професіонального боку. Але кожен поперек можна говорити лише тоді, коли підписується контракт. Потім можна довідатися лише про те, що мало ролі пропозиції з Англії, Франції та Німеччини. Куди сам хотів би поїхати футбол у названих країнах подібність мені одиноким. Його нас високий, а пристрасть у світі авенішній...»

Що ж відповіди — цілком щиро і на даний момент виграє. Користуючись нагородою, вирішив зайти Цейбіца в кілька запитань. Але спроби наведу його тисли біографічні дані.

У футбол грати Ахріні почав у рідному містечку Гаудеті, розташованому за 40 кілометрів від столиці Абхазії — Сухумі, на березі Чорного моря. Перші кроки в спорті зробив під керівництвом Володимира Шелова. Ще юнком почав виступати у суцільному «Динамо». Збірився служити в армії, виступаючи за хабаровський СКА. Але його до себе запроли в тбілісі. У цьому славномі інформативі він грав кілька сезонів. І от одного дня все в його долі кардинально змінилося.

— Про те, що Грузія розірвала відносини з Федерацією футболу СРСР, — пригадає А. Цейбіца, — дізнався з телепрограми «Час у Москві». Збірив країни сама повернулася за турне до США. Тоді Валерій Лобановський дав мені свій домашній телефон і попросив, щоб зателефонував йому, коли звинувачу, «ти потрібен збірній, тому запрошуємо пограти в Києві», — сказав тренер. І я подзвонив уже незабаром. Шопреда, прийняв рішення не поспіхом, а порадившись з тренером і гравцями тбіліської «Динамо». Мені не засудували, не відмовили. Але, відчувши, що і я схвалюю моїх намірів. Я ж хотів грати в збірній, виступати в турнірах зарубіжних...

— До речі, вам мило мати постійні контакти з Лобановським. Тапер аш влюбив наставник Анатолій Пузач. Що мошата сказати про них?

— Зрозуміло, що такі сподобалися. Валерій Вислювич запропонував мені до збірної. Потім подав турнір в складній для мене життєвій мові. Додав до цього, що він (то моє особиста думка) — життєвий тренер. Анатолій Кирилович — одностайно сардонічний, він з власним поглядом на гру. А те, що Пузач дуже симпатичний і душевна людина, відомо багатьом. Прислухався до вказівок, і гравцем тбіліської «Динамо» став мені в пригоді.

— За вашими плечами два сезони в Україні. Про що запам'яталися найбільше? — Згадується моє багатство. Все життя п'ятнадцять вечір, коли ми вкручуємо золоті чемпіонські медалі, переможний Республіканський стадіон не

Футболіст лезіана у вишиваній Ахріні Цейбіца. Фото Миколи БОЧКА.

наших матчах із «Спартак» і «Барселона». Значно, ви, закохався у червоний, затишний Київ. Його м'яшкі доброзичливі й тепліші. У нас на Києві публіка дуже відноситься від київської. На Україні жити значно легше і спокійніше.

— Значу, що мешкате в голях? А якої марки ваш автомобіль?

— Усі гравці основного складу мають «Мерседес-190».

— І що — це ваша автостанція?

— Поки що ні. Треба відграти певний період. Якщо побитиме час, якщо, тоді автомобіль через ліній час може стати твоєю власністю.

— Якщо не скарж, чи згодні асигнації до ваших найбільшчих півнів?

— Так. Холостяк якийсь набридло. Дивився на своїх

товаришів — Сергія Зайца, Павла Яковича, інших. У них хорощі сім'ї, маленькі співники синочки й донечки. Зарадію їм ло-доброму...

— Ахріні, кошаний футболіст, це на сerrat, аріє виступати за збірну...

— Зрозуміло. Політичне ситуація займається через рік для припинити існування збірної СРСР. Із задоволенням з'явився на чемпіонаті світу в складі національної збірної України. Вірою, що такі часи наодинці настануть.

— Тепер Ахріні Цейбіца — 25 років. А попередні чотири талановитого гравця, сподіваємося, це багато перемог на футбольному полі.

Віктор БРАННИЦЬКИЙ

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор

Сергія ПРАВДИКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ

перший заступник

голова редакції

Олександр БІЛИК

заступник головної

редакції

Олександр СЕМЕЛНОВ

член-кореспондент

АН України

Володимир

КРАСНОДІМСКИЙ

оглядач, завідувач

відділу культури

Леонід САМОЛЕНКО

заступник головного

редактора

Борис СИДОРЕНКО

заступник головного

редактора

Анатолій СОЛОСЬКИЙ

редактор відділу

кореспондентської

мережі

Віталій СУДЯ

відповідальний

секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник редактора —

Борис Сидоренко.

Чергові редактори —

Людмила Коханець

Андрій Бочко.

Автори нахета —

Анатолій Миронича,

Леонід Пузачиний.

Випусканий —

Леонід Кисно.

Оформлення —

Володимир Кисальов.

Коректори:

Тамара Бештинич,

Наталія Власик,

Людмила Морозова,

Людмила Нессна,

Антоніна Сильвестрова,

Любов Станчик,

Людмила Терещук.

Верстальники:

Татiana Белом,

Ольга Яценко,

Алєк Буднікова,

Марія Солодов,

Сергія Сиданкова.

Кіноопісля:

Наталія Похити,

Валентина Чичирко.

— * — *

352047, Київ 47,

НКОБіат друку

видавництва

«Радянська Україна»

просієт Леремого 58.

Індекс 60953.

Тираж 157 100

Ліцензійна ціна

на рік 19 крб. 80 коп.

* Зам. 03152041.

Хокей

НА ПРАВИЛЬНОМУ КУРСІ...

У черговому турі відкритого чемпіонату країни збірні зафіксували такі результати: «Динамо» (Москва) — «Автомобіліст» — 2:1, «Хімік» — «Спартак» — 2:4, «ХК «Рига» — «Торпедо» (Ярославль) — 3:2, ЦСКА — «Сіріла Рад» — 2:3, «Лада» — «Торпедо» — 4:3, «Торпедо» (Усть-Каменогорський) — «Авангард» — 5:2, «Динамо» (Мінськ) — «Торпедо» (Ніжній Новгород) — 1:6.

«Софія» (Київ) — «Гіфль» (Казань) — 4:3 (1:1, 1:2, 2:2). Шейбіца замінив Курен (16). Виступав у 23, 50, Вологодчанка (33) — у київ, Львова (16), Шейдім (59), Касьянов (60) — у казанці.

ЦСКА	7	1	3	38	30	15
Торпедо	6	1	4	43	35	13
«Автомобіліст»	5	1	3	30	11	11
Хімік	5	1	3	36	35	11
Торпедо (М.)	5	1	3	30	11	11
«Хімік» Рад	5	1	3	33	37	11
Лада	6	0	3	32	38	11
Сібір	5	1	3	34	42	10
Торпедо (Я.)	4	2	3	30	38	10
«Спартак» К.	4	2	3	34	32	9
Авангард	3	3	2	24	34	9
ХК Рига	4	0	2	26	36	8
Тілд	4	0	2	28	31	8
Динамо Мн.	1	1	9	30	43	3

Лише одна команда з числа учасників турніру поки має самі влучення в «десятку». І їм приписують прихильникам «Софія», що як мовлять, в чому не поступає московському «Динамо» — одностайно млідерів, коли прийняв його певний час тому в Києві. Шейбіца до всіх динаміків й у кінцішніх змаганнях не мати

муть гідної конкуренції. Адже нерівно виступав «Спартак», часто бракує якісного клубу поклонників Тихонов — ЦСКА. Достовірно київ поведінка потенційно сильних «Хімік».

Ну, а «Софія» останнім часом радує болельників. І річ не в тому, що українська команда здобула три перемоги поспіль. Головне, що вона поступово знаходить власний почерк. Зрозуміло, що ніхто не застрахований від поразок. Будуть аки попереду й в київ. Але ціл зазуба молоде команду, гадано, з'являть правильний курс.

Віктор ГЕНЧУК

НА ЗІ ПЛОТУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Футбол. Едмунд Шойбер, міністр внутрішніх справ Баварії, став... мейндромом всестійовидомого футбольного клубу «Байерн з Мюнхена, який ледвеживе кризу.

— * — *

Кіношій державний секретар США, почесний голова Організації національного світу з футболу 1994 року Ганрі Кісінджер пропонує створити європейськоамериканську професійноліг футболу. Перебачається участь 14-16 команд, а номіній по шість американців, решта — європейці. Кандидати на зозу ліги «Барселна», «Мілан», «Реал», «Ліанс», «Арсенал». Чіренев зведуть і збірну США.

Шахи. Чемпіон світу Гаррі Каспаров заявив коментуванню німецького агентства ДАП, що надалі не виступатиме за збірну колишнього Радянського Союзу. «Я — громадянин Росії і виступаю лише під триколірним російським прапором», — сказав чемпіон.